

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Steagul nostru: sfânta Cruce.

Viața din zilele de azi începe să fie tot mai mult legată de asociațiuni. Oamenii cari au aceleași interese se însoțesc, formând societăți în care mai bine pot să-și ajungă scopul, decât dacă ar rămânea singurateci. Prin aceasta lumea se reîntoarce la obiceiurile din timpurile străvechi, când oamenii prin Biserică erau neasemănați mai strâns legați de olaltă decât azi, pentru atingerea celui mai mare scop care poate să-l aibă înaintea ochilor săi un om: mântuirea sufletului. Vremurile bunicilor și străbunicilor noștri față de cele de mai înainte, sub apăsarea ideilor născute din marile revoluții de pe acele timpuri, în multe locuri au adus o slăbire a legăturilor cu Biserica... dar viața de azi, în toate manifestările ei ne arată dreptatea celor din timpurile străvechi, că orice țintă înaltă numai prin însoțirea mai multor oameni, prin asociații se poate atinge.

Asociațiile cele de azi cași cele de demult, din veacul de mijloc își au semnul, steagul sau simbolul lor, care pus înaintea ochilor membrilor le aduce aminte de țintă și-i însuflețește pentru lupta în interesul comun.

Creștinul are asociația cea mare, întemeiată de Domnul Hristos și lăstită peste întreg rotogolul pământului: Biserica.

Biserica chemată să mântuiască sufletul omului prin învățătura Domnului și prin virtuțile creștinești își are și ea steagul său, simbolul a căruia vedere ne însuflețește, ne ajută și ne întărește în luptă, aceasta este crucea. A cinsti crucea însemnează a se mărturisi, sus și tare, membru al celei mai mari, celei mai vechi și celei mai sfinte societăți, care are începutul său tocmai la Isus Hristos.

A nu cinsti crucea, însemnează a se lepăda de Hristos, de învățăturile Lui, de legăturile cu moșii, strămoșii noștri cari ș'au născut, au trăit și au murit în sinul Bisericii, potrivit cu învățăturile Mântuitorului ca să se facă părtași și preamării Lui.

Cine se rușinează de cruce, de care nu s'a rușinat Domnul, se rușinează de Domnul, cine se rușinează de Domnul și de cuvintele Lui „și Fiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții îngeri.” (Marcu 8, 38.)

Vizitație arhireiască în Maramureș.

În zile grele de luptă prezența șefului între supuși este totdeauna binevenită. Cu atât mai mult se afirmă acest adevăr în raportul ce este între Episcop și între fiii săi sufletești.

Episcopul, marele preot al eparhiei sale — pe care ceilalți preoți numai îl înlocuiesc, — este chemat în rândul întâi să vestească Cuvântul, să întărească credința unde aceea scade și pe cei rătăciți să-i readucă la adevăr. — Și în Maramureș se dă luptă și încă luptă mare — poporul credincios este atacat în ce are mai sfânt, în credința sa, iar ostașii — preoții — sunt acei ce apără această credință.

Arhireul, care nu cu frică, ci cu nădejde urmărește desfășurarea acestei lupte, s'a coborât între fiii săi, ca pe credincioși să-i întărească în dreapta credință, iar pe preoți să-i îmbărbăteze, să toarne suflet în ei, ca ei cu darul primit în preoție să fie adevărați ostași luptători a lui Hristos.

În ziua de 4 Septembrie a început vizitația arhireiască primul Episcop al Maramureșului istoric *Dr. Alexandru Rusu*. În această zi a descins din orașul său de reședință Baia Mare — ca în goana automobilului să treacă Gutâiul — poarta Maramureșului și să pătrundă acolo, unde cu dor a fost așteptat.

Calea sa a fost o cale de triumf. Acel Osana, strigat întru atâtea locuri, n'a fost o frază convențională, ci semnul stimei și al bucuriei adevărate.

Deja în Sighet — unde Arhireul sosește la 8^{1/2} sara — deși nu s'a vestit primire oficială, totuș — mulțime de popor se adună la Biserică, cari împreună cu El cer dela atotputernicul Dzeu darul de a săvârși cu fruct calea apostoliei și cerșesc ajutorul P. V. Maria pentru această Eparhie așezată sub scutul Ei. După o scurtă rugăciune și binecuvântare arhireiască dată ca semn de iubire fiilor acestui oraș, Excelența Sa Episcopul ia masă în casa ospitalieră a Rdsmlui I. Boros vicarul Maramureșului împreună cu prefectul județului V. Ilea, primarul orașului Dr. A. Balint și cu curatorimea bisericească: Dr. Florentin Mihalyi, Dr. Titu Doros, Iuliu Moiş și cu preoții locali.

Pentru odihnă de noapte Excelența Sa

a fost condus la prefectură, unde i s'au pus la dispoziție camerele de lipsă.

Luni — 5 Septembrie la orele 7 dim. Excelența Sa celebrează sf. Liturghie împreună cu Rdsml. L. Vida canonic și cu preoții dela parohie.

După Liturghie scurtă pauză, apoi plecare spre Ocna—Șugatag, prima comună din programul vizitației.

Urcând drumul destul de ridicat dela Ferești, cu așteptare privim înainte, vrând să vedem, ce au făcut bunii credincioși dela Ocnă pentru primire. Dar așteptarea noastră este satisfăcută. De departe se zărește întâi crucea din vârful porții triumfale, iar pe urmă mulțimea adunată pentru primirea aceluia, care vine întru numele Domnului.

Sub poarta aceasta Dl. Bucurescu dir. învățator și membru al comisiei interimare cu cuvinte călduroase urează bun sosit, apoi Excelența Sa răspunde, că a venit să samene spiritul păcii și a înțelegerii. Copile, cu coșuri pline cu petale de flori, imprăștiindule aceste la picioarele Arhireului — au asternut scurt a cale dela poartă până la Biserică cu un covor de mare preț, doar florile aruncate, au fost semnul dragostei lor, care în acest mod s'a manifestat mai evident.

La ușa bisericii preotul administrator interimar Petru Perșe cu Crucea și cu Evanghelia în mână își exprimă bucuria, că venind Episcopul, în această vreme de grea criză morală va aduce un cuvânt de bărbătare tuturor. După răspunsul Episcopului — în care spune, că a venit în numele Aceluia, care pacea și iubirea a propovăduit-o, intrăm în Biserică. Biserica destul de spatioasă devine neincăpătoare pentru mulțimea credincioșilor, cari cu dor asteaptă cuvântul de învățătură al marelui Păstor.

Și Arhireul nu întârzie a implini dorința lor. După o scurtă rugăciune urcă amvonul și de acolo, din înălțime, propovăduiește marea demnitate a Preacuratei V. Maria, cu duioșie arătând rolul Ei de mama și protectoara noastră. După aceasta predică se dă binecuvântare, care este primită în genunchi.

Înșim din biserică, la casa parohială, unde curatoratul a prețit o copioasă masă, care a fost gustată de Arhireu în mijlocul credincioșilor săi din Ocna-Șugatag, cărora le-a făgăduit, că încurând le va trimite preot.

Buna primirea la aceasta prima etapă a impresionat bine pe Inaltul oaspe, fiind aceasta bun augur și pentru celelalte parohii.

La oră preciză plecăm la Hoteni filiala parohiei Ocna-Șugatag. Popor specific maramureșan. Imprejurări norocoase fac, că aceasta parohie nu simte mizeria atât de mult, ca celelalte oamenii sunt bine desvoltați, și cu judecată. Evlavie și pietate peste tot. Cred că la aceasta contribuie foarte mult împrejurarea, că în Hoteni nu sunt analfabeți.

La drumul ce duce la Biserică, Arhiereul este întâmpinat de o procesiune bine disciplinată. Fruntea fetelor împodobită cu cununi de flori, drumul împodobit cu ramuri de copaci, cântările sfințe, toate amintesc întrarea triumfală în Ierusalim.

La poarta din fața școlii președintele comitetului bisericesc, apoi primarul doresc bun sosit, exprimându-și bucuria la vederea neobositului Episcop. Le răspunde Ex. Sa Episcopul, arătându-și și el bucuria, că în număr atât de frumos s'au adunat, ce însemnează că l-au dorit.

La vre-o câțiva pași așteaptă mulțimea de credincioși din Breb în frunte cu procesiunea condusă de Dl. inv. dir. Andreica, care în numele Agru-lui din Breb spune că deși parohia lor pentru acest an a fost omis din program, totuși credincioșii n'au întârziat a alerga de a vedea și asculta pe Episcopul lor. Excelența Sa în răspunsul său își exprimă bucuria văzând atâta dragoste.

În ușa cimiterului din jurul bisericii administratorul interimar G. Iurka din Breb bineventează. Cu cuvinte înflăcărâte dorește Arhiereului, ca în sănătate și tărie să poată chivernisi aceasta eparhie. Episcopul în răspunsul său mulțumeste preotului, care a știut să adune în jurul său poporul într-o întâmpinare sa.

Biserica e — deși de lemn, — frumos împodobită, și de curățenie exemplară. Se vede, că la Hoteni oamenii sunt pătrunși de Spiritul adevărului. Aici, scurtă rugăciune, adorare, pe urmă predică, ascultată cu multă mângâiere din partea credincioșilor, a căror credință neclintită a primit un nou razăm prin rostul Arhiereului.

Plecăm înapoi spre Ferești. La poarta ridicată în mijlocul satului, Dl. Borca dir. inv. și secretarul Agru-lui vorbește în nu-

mele credincioșilor — cari sunt puțini la număr, nu din răutate, ci fiindcă aproape toți s'au dus la târgul din Sighet. — Totuși în timpul ce Arhiereul dat răspuns Dlui Borca, căruia i-a mulțumit pentru buna primire — se adună tot mai mulți, iar pe când urcăm cărarea ce duce la biserică din deal, un convoi considerabil se formează în urma Excelenței Sale.

În ușa bisericii Pr. Iosif Fucec, venerabilul bătrân incline spre sarutare sf. Cruce și Evanghelie, talmăcind în câteva cuvinte bucuria turmei mîce din Ferești. În răspunsul său Prea Sfințitul își arată nădejdea că credincioșii vor rămânea și pe mai departe statornici, înșirați în jurul preotului lor. În Biserică adorație, predică despre unitatea credinții, binecuvântare arhiepiscopicească.

La coborire ne întâmpină procesiunea din Cornești, purtând icoana Maicii Domnului, pe care o lăsăm în urmă, ca la vreme fixă să ajungem în Cornești.

La podețul de peste „Mara” ne întâmpină Dl. profesor Radu, care în numele credincioșilor cere binecuvântare și dorește ani îndelungați Excelenței Sale. După răspunsul urcăm la biserică. În drum cercetăm casa parohială locuită de chiriaș, fiindcă preotul locuiește în casa proprie.

În ușa bisericii preotul Fucec cu Crucea și cu Evanghelia în mână spune bun sosit din nou mulțumind Arhiereului pentru marimosul dar de 20,000 Lei — dăruit bisericilor din Cornești—Ferești. În biserică obișnuita adorație, rugăciune apoi predică despre statornicia în credință. A fost mișcătoare vorbele Păstorului, care își caută oile pierdute. Însă nădejdea Lui ne-a pătruns pe toți, când am auzit cuvintele de mângâiere și înbărbătare. Să dea Domnul, că în Cornești și în alte locuri, să fie în sfârșit o turmă și un păstor.

Fiind amiazăzi, ne coborim de a lua masa la On. Iosif Fucec, de unde apoi la orele 3 plecăm spre Călinești.

Primirea se face la biserică din Susani. Sub poarta triumfală frumoasă drăgălasa fetiță a Dlui dir. inv. Cupcea, în costum național dorește bun sosit și oferă un frumos buchet de flori. Corul Agru-lui sub conducerea Dlui inv. Bercia întonează „Pe Dispunătorul”. La ușa bisericii pr. I. Ghiurco în cuvinte binesimțite talmăcește dragostea poporului față de Pastorul lui. În răspunsul său Exc. Sa mulțumeste pentru buna primire, exprimân-

du-și nădejdea că locuitorii acelei parohii vor ști să prețuască darul cel mare de a fi membrii Bisericii universale.

În Biserică adorare, rugăciune, după care eșim din biserică, unde mulțimea poporului nu ar fi încaput. Să predică afară despre Preacurata V. Maria, sub a căreș scut trebuie să ne asezăm cu toții. Toată lumea a fost emoționată.

După această o scurtă vizită la casa parohială, apoi plecăm spre Sârbi.

Aceeaș bună primire. Frumoasă poartă triumfală ridicată la gura ulișii ce duce la biserică din Josani. Sub poartă ne așteaptă popor mult, în frunte cu Dl. director inv. Ancuța, care într'o preafrumoasă cuvântare arată însemnătatea vizitelor arhieriești. Arhierul răspunde, arătând dragostea sa, în urma căreia prinde orice ocazie ca să se coboară între credincioși. O preafrumoasă procesiune merge înainte, și Arhierul încunjurat de mulțime de popor urcă dealul bisericii. În ușa acestei biserici așteaptă pâr. Petru Perșe, cu care azi a doua oară ne întâlnim.

După sărutarea Evangheliei și a Crucii Arhierul răspunde la cuvintele de bineventare rostite de preotul Perșe, în care își manifestă nădejdea sa, că acest popor va ști pururea să se opună tuturor ispitelor și va ști să fie statornic și tare între toate împrejurările.

În biserică obișnuita adorație, după aceea predică cu subiectul: „ne duce pe noi în ispită.” Frumosul popor din Sârbi l-a ascultat ca pe un adevărat Părinte. Cuvintele rostite de buzele Arhierului, pline toate de dragostea sa față de turma cuvântătoare, au fost adevărate picături de răcorire în focul ispitelor de azi. După binecuvântarea, arhieriască primită în genunchi în aceeaș ordine coborim la casa parohială pe o cărare pietrită cu boloveni mari. După, scurtă vizită la aceasta casă, mergem la Biserică din Susani, unde poporul aparținător acestei biserici ne așteaptă cu acelaș fast.

După cercetarea bisericii și adorare Arhierul predică afară, neîncăpând poporul în bisericuță. Subiectul predicii a fost Preacurata V. Maria, patrona dieceziei. În decursul predicăției foarte mulți credincioși au lacrimat de emoție. Se vede, că vizita a avut roadele sale sufletești. Aceasta s'a manifestat prin vorbirea bătrânului dascăl Șteț, care ne oprește în poarta cimiterului, ca în numele poporului să-și arate mulțumirile sale.

Plecăm spre frunțașă parohie Budești.

În apropierea parohiei ne așteaptă un banderiu de călărești, cari escortează masina până la poarta foarte împodobită de sub biserică din Josani. Popor foarte mult în haine de sărbătoare. La sosire corul cu membrii numeroși întonează „Pe arhierul nostru,” apoi Dl. Mihalyi Dumitru învățător pensionar cu cuvinte pline de dragoste urează bun sosit înaltului oaspe. Apoi Dl. Grad, președintele reuniunii mariane salută în numele reuniunii. Arhierul răspunde, arătându-și mulțumirea, că vede poporul din Budești strâns adunat în jurul Bisericii.

În sunet de clopot și cântări mariane intrăm în cimitir apoi ne urcăm la biserică frumoasă și spațioasă. În ușa bisericii preotul prot. on. Ștefan Ilntzky arată situația de azi a parohiei. În aceasta criză vizita episcopului va avea darul, de a alina suferințele și de a da balsam răcoritor între aceste grele împrejurări. Episcopul în răspunsul său își exprimă bucuria, că preotul a știut să adune în jurul său pe fiii săi sufletești. Îndeamnă credincioșii, ca să fie pururea fii ascultători, urmând întru toate pe preotul lor.

Intrăm în biserică. Cercetarea frumoaselor ornate. Biserică este de o frumusețe și curățenie exemplară. Adorare, apoi în predică talmăcirea rugăciunii: „Născătoare de Dzeu.” Oboseala drumului făcut, urcarea atâtor dealuri întru nimic n'au influențat verva oratorică a marelui Arhieru. Din contra, văzând marea mulțime, însufleșirea episcopului crește și cuvinte de adevărată iubire, menite spre lauda Pr. C. V. Maria, lasă buzele Arhierului. Apoi Arhierul dorește a vedea zalele lui Pinteza Viteazul păstrate în aceasta biserică.

După binecuvântarea arhieriască poporul într'o rânduială rară, între cântecele procesiunii, pleacă la biserică din Susani. Între timp s'a inserat, amurgul și-a lăsat aripile sale asupra acestei parohii. Cortegiul de sute de oameni cu luminări aprinse au dat un aspect minunat. La biserică din Susani mulțime și mai mare, unindu-se cei ce așteptau în jurul bisericii, cu aceia, cari au venit cu Arhierul.

În biserică aceeaș vizită, adorație, apoi afară predică. Arhierul vorbește în continuare despre rugăciunea: „Născătoare de Dzeu” — „roagăte pentru noi.” În vorbire aceeaș însufleșire, iar în credincioși aceeaș înălțare sufletească.

La întoarcere intrăm la casa parohială, unde drăgălașul nepot al Păr. Ștefan Ilnitzky cu cuvinte simple de copil și pline de nevinovăție predă o jerbă de flori Arhiereului.

Apoi plecăm spre Sighet. Aici poporul credincios rutean adunat în Biserica feeric luminată îl așteaptă pe Episcop. Intrăm în Biserică, apoi după scurtă rugăciune înaltul oaspe ia masa la casa părintelui arhidiacon Medvezky paroh și protopop rutean în societatea curatoratului bisericii rutene, întreținându-se cu ei până târziu, apoi pleacă la Prefectură pentru odihna de noapte.

Cu aceasta s'a sfârșit prima zi a vizitației. Cred, că după drumul obositor a fost binevenită aceasta odihnă recreatoare, ca a doua zi — Marți, 6 Sept. să se înceapă din nou drumul apostoliei.

(Va urma.)

Sf. Cruce arborele vieții.

Învățătura sf. Cruci, „care Jidovilor este sminteală, iar Grecilor nebunie” (sf. Apostol Pave I. Cor. 23) a fost și este și azi prigonită. S'au asociat aceștia și se asociază și azi dușmanii s. Cruci cu toate puterile iadului pentru a nimici aceasta învățatură. Nu le-au succes însă păgânilor și nu le succede nici dușmanilor de azi a o nimici, deoarece „porțile iadului nu o vor învinge.” Inzadar au probat evreeii și păgânii a o smulge din inimile creștinilor de odinioară, înzadar au îngropat instrumentele de chinuire a lui Hristos, înzadar au profanat locul restignirei cu statuile lui Venus și a lui Jupiter, pentru că din ruinele acestor temple păgâne s'a ridicat învingătoare sf. Cruce.

Creștinismul din primele zile a aflării și înălțării s. Cruci a venerat-o cu o evlavie specială. Marele împărat Constantin șterge pedeapsa cu moarte prin cruce, iar Biserica creștină catolică stătorește praznic și sărbătoare în cinstea înălțării s. Cruci.

Creștinii din primele secole ale creștinismului au înțeles prețul adevărat al sf. Cruci și au venerat-o cu toată evlavie cuvenită — deci și noi creștinii veacului de azi, asemenea trebuie să-o cinstim.

Ce este sfânta Cruce? Este patul mortuar al lui Isus Hristos, este un simbol, este semnul mântuirii, a răscumpărării

și a libertății noastre. S. Cruce este isvorul tuturor virtuților: a iubirii, speranței și a credinței; este isvorul umilinței, lepădării de sine, a îndelung răbdării, a statorniciei în bine, a frățietății, egalității, a tăriei, a muceniciei și a nevinovăției. S. Cruce este arborele roditor pentru viața vecinică fericită, care ne învață adevărata știință și învățatură a vieții.

Dacă cunoaștem taina s. Cruci, atunci înțelegem legătura între noi și Dumnezeu, deosebirea mare între virtute și păcat. Sf. Cruce ne învață a trăi mai mult pentru suflet, decât pentru trup, ne îndeamnă, ca și noi dacă voim a urma lui Hristos, să purtăm cu răbdare crucile — suferințele vieții, fiind însuflețiți de cuvintele Mântuitorului: „Îndrăzniți, că eu am învins lumea.”

Ca urmare semnul de odinioară al ocărei și defăimării a provocat și produs schimbări fără păreche în viața popoarelor. Sf. Cruce a devenit simbolul armoniei în viața creștinului.

Dacă vom înțelege taina s. Cruci, atunci cu evlavie cuvenită vom cinsti-o fiindu-ne stâlp de foc și far luminos nouă în mijlocul rătăcirilor și fărădelegilor din zilele noastre. Deci să fim mândri, că suntem înrolați ca soldații creștini sub steagul sf. Cruci și cu demnitate să ne facem semnul s. Cruci în toate fazele vieții noastre, deoarece s. Cruce este arborele vieții, care ne rodește fructe vrednice de a ne asigura fericirea vecinică.

D. V.

No. 248—932. vic.

Cercular cătră veneratul Cler din Vicariat.

În preajma noului an școlar, este de a noastră datorie de a ne reîmprospăta cu toții grațiosul ordin episcopal No. 2768 din 27 August 1931 (apărut în Circularul No. VI—931) privitor la îndeplinirea obligamentului nostru de a catehiza pe pruncii școlari.

Cu frățească stimă și totodată cu cuvenită insistență vin să rog deci pe iubii mei Frați—Catiheți, ca având în strictă vedere cele dispuse în suscitatul ordin preagrațios, să binevoiască — fără a mai aștepta vre-o altă recercare, — a raporta oficiului protopopesc concernent cel mult până în 30

Septemvrie crt. despre situația învățământului catehetic răspunzând asupra tuturor punctelor cuprinse în același ordin circular.

Totodată acei Frați—Preoți, cari din cauze acceptabile nu vor putea să execute în persoană instituțiunea catehetică, vor avea să ceară în scris până la acest termen autorizație dela Preaveneratul Ordinariat diecezan pentru alta persoană (fie preot ori mirean) abilă și potrivită, care va avea să înlocuiască pe titular în postul de catehet.

Dela Oficiul vicarial foraneu episcopesc al Maramureșului.

Sighet, la 13 Septemvrie 1932.

reveritor în Hristos frate :
ILARIU BOROȘ
vicar foraneu episcopal

Președintele Agru-lui în Dieceza Maramureșului. Cătră toți președinții Organizațiilor Agrului parohiale în Dieceza Mara- mureșului.

În vederea Congresului Diecezan convocat pentru zilele de 24 și 25 Septemvrie a. c. la Satu-Mare sunteți rugați a trimite după posibilitate mai puțin câte 1—2 delegat la acest Congres. Veți purta grijă, ca fiecare domn delegat să aibă procura în regulă pentru a putea reprezenta organizația respectivă.

Programul Congresului este următorul:

24 Septemvrie 1932.

Orele 4^{1/2} p. m. sesiunea Comitetului A. G. R. U. (Sala mică a Primăriei)

La orele 19 primirea Excelenței Sale Dr. Alexandru Rusu Episcopul Maramureșului.
Seara seranadă.

25 Septemvrie 1932.

La orele 7 și 8 liturgii și comunicare la Biserica Calvaria.

La orele 9 liturgie arhierescă tot la Biserica Calvaria.

După terminarea liturgiei procesiune la biserica în construcție unde se va serba sfințirea pietrei fundamentale — de aici procesiunea se va reîntoarce la Biserica Calvaria.

La orele 12:30 recepții la Primărie.

La orele 13 fix masă comună la Restaurantul „Dacia”.

După masa la orele 17 cercetarea parohiei rutene.

La orele 18 congresul Diecezan la teatrului „Nottara”.

Programul adunării.

1. Impărâte ceresc.
2. Deschiderea congresului de cătră Dl. Președinte Eparhial.
3. Salutul Autorităților: Episcopul, Prefectii, Primarul, Municipiului alte autorități și președinții organizațiilor.
4. Raportul secretarului.
5. Raportul casierului.
6. Designarea comisiunilor de verificare.
7. Conferința din partea centrului.
8. Raportul comisiunilor de verificare.
9. Înscrierea membrilor noi.
10. Designarea delegaților la congresul general din Cluj.
11. Eventuale propuneri.
12. Imnul răgal cântat de corul V. Lucaciu.

Seara la orele 9,30 concert la teatrul „Nottara” și bal la Hotelul Dacia organizat de Societatea corala Vasile Lucaciu.

Poșta Redacției. Dnei M. Iepure Baia-Mare. Am primit scrisoarea. Pentru publicare cerem puțină răbdare.

Calendar săptămânal.

18—24 Septemvrie 1932.

18. Dumineca I. d. Înălț. sf. Cruci. C. Eumonie, Ariad
19. Luni Sf. M. Trofim
20. Marți M. Eutachiu, Agapiu
21. Mercuri Ap. Codrat
22. Joi Sf. M. Foca și Iona
23. Vineri Zăm. sf. Ioan Bot.
24. Sâmbătă Sf. M. Tecla Copriu.